

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 23 Listopada r. s. 1827 Roku

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Wilno. —

W ostatnią niedzielę, d. 20 t. m. z uroczystością w mieście naszym obchodzona była druga rocznica Wstąpienia na Tron Wszech-Rossyyski, NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA JEGOMOŚCI NIKOŁAJA. Lud mnogi napętniał świątynie, zanosząc dziękczynne modły do Naywyższego Króla Królów, za udarowanie Państwa tak wielkiem szczęściem, w Osobie i mądrém z dobrocią JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Panowaniem; i razem zanosili do Majestatu Bożkiego nayszczersze prośby, o naydłuższe życie i Panowanie, tak dla JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, jak i dla całego NAYJAŚNIEJSZEGO DOMU CESARSKIEGO. Wieczorem miasto całe rżęsiłem jaśniało oświeceniem.

Sankt-Petersburg dnia 13 listopada.

(z Ruskiego Inwalida).

Dnia 8 b. m., jako w dniu Wysokich Imienin JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIAŻĘCIA MICHAŁA PAWEŁOWICZA, tudzież w dniu półkowej uroczystości, półku Moskiewskiego Lejb-Gwardyi, NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ raczył go uszczęśliwić swoją przytomnością, podczas parady cerkiewnej i odprawiania Mszy ś. w cerkwi tego półku.

Półk uszykowany był frontem wzdłuż brzegu Fontanki, równając się prawem skrzydłem z domem kupca Ustinowa.

NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ raczył przybyć w towarzystwie orszaku, konno, o godzinie w pół do jedenastej z rana, i spotkany został od Szefa półku Moskiewskiego Lejb-Gwardyi, JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI, WIELKIEGO XIAŻĘCIA MICHAŁA PAWEŁOWICZA. Po przejechaniu wzdłuż frontu, JEGO CESARSKA MOŚĆ raczył się zatrzymać około Kozackiego zautku, a półk przeciągał plutonami wzdłuż ulicy Siemionowskiej marszem ceremonialnym, udając się do koszar, gdzie na ich dziedzińcu uszykował się w kolumnę półkową.

NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ zstąpił z konia, i raczył się udać do Cerkwi, dokąd za JEGO CESARSKĄ MOŚCIĄ poszli wszyscy przytomni Jenerałowie, Sztabi i Ober-oficerowie, jakoteż niższe rangi Lejb-Gwardyi półku Moskiewskiego, ile się w Cerkwi pomieścić mogły. Mszą ś. odprawiał Pierwszy Kapelan Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Protojerey Muzowski; po skończeniu jej, półk przeciągał przed JEGO CESARSKĄ MOŚCIĄ oddziałami, wracając do koszar, dokąd NAYJAŚNIEJSZY CESARZ JEGOMOŚĆ raczył także przybyć, i obejrzeć tak te koszary, jako i nowo zbudowany dla tego półku lazaret, tudzież izbę położniczą dla żon żołnierskich. Odjeżdżając, JEGO CESARSKA MOŚĆ raczył oświadczyć wszystkim Naczelnikom zupełne swoje zadowolenie, za porządek i szykowność na tej paradzie.

Nowy-Czerkask d. 24 października.

(z Ruskiego Inwalida).

Dnia 20 b. m. Woysko Dońskie obchodziło nayradośniejsze dla siebie zdarzenie, które tu nigdy nie będzie zapomnianem. Od naydawniejszych czasów bytu tego Woyska, gorliwa i wierna jego służba dla Ojczyzny i Tronu, odznaczała się mnogimi oznakami łaskawości Monarchów. Lecz następny wypadek nie z tém niema równego,

D. 15 b. m. Woyskowy Nakażny Ataman, Jenerał-major Kutieynikow, mając zaszczyt otrzymać przez półkownika Lejb-Gwardyi półku kozackiego Nikołajewa, Reskrypt Naywyższy, wydany d. 2 tegoż października, względem Naymiłościwszego mianowania JEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ NASTĘPCĘ, WIELKIEGO XIAŻĘCIA ALEXANDRA NIKOŁAJEWICZA, Atamanem wszystkich Woysk Kozackich i Szefem Dońskiego Atamaniego półku, z nazwaniem go Kozackim JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Należnika półkiem, i będąc głęboko przeniknięty tą Wysoką Monarszą dla woyska przychylnością, przez wydany także wówczas rozkaz obwieścić o tém woysku przez umyślnych, z poleceniem, aby dnia 20 października, w każdej stancyi, po przeczytaniu Naywyższego Reskryptu, zaniezione były, za zdrowie Naymiłościwszego NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA i całego NAYJAŚNIEJSZEGO DOMU JEGO do Boga modły z przykłonieniem. Tym sposobem całe Woysko Dońskie, w jednym i tymże dniu, obchodziło uroczystości Naywyższej darowane mu szczęście, a w mieście Nowym-Czerkasku uroczystość ta była nayokazalszą, i odbywała się podług ceremoniału, jak się tu w krótkości opisze.

O godzinie 8 zrana, zebrane tu Woysko, wedle uprzedniego rozporządzenia Nakażnego Atamana, jako też mieszkający w Nowym-Czerkasku i przybyli do miasta, nie tylko z poblizszych, ale i z odleglejszych stanic kozacy, uszykowani byli na ulicy od domu Kancellaryi Woyskowej do Cerkwi Sobornej Wniebowstąpienia, a o godzinie 10 rozpoczęła się ogólna processya. Długi szereg, tak Naymiłościwiey podarowanych Woysku znamion, z których każde czyni jego przypomina, jako i woyskowych i stanicznych; klejnoty woyskowe oraz inne znaki Wysokich Monarszych szczodrot, pod przewodnictwem Nakażnego Atamana, PP. Jenerałów, Sztabi i Ober-Oficerów, jako też ludu, okazała stawiły widowisko. Po przybyciu processyi do Cerkwi Sobornej, ze wszystkich regaliów woyskowych, uformowane zostało, podług dawnego zwyczaju, obszerne Koło Woyskowe, do którego po skończeniu Mszy ś. wniesiono Naywyższy Reskrypt, mianujący JEGO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ Należnika, WIELKIEGO XIAŻĘCIA ALEXANDRA NIKOŁAJEWICZA, Atamanem wszystkich Woysk Kozackich. Tu, w przytomności Duchowieństwa, Szlachty i całego zgromadzenia Woysk i ludu, przeczytany został dla powszechney wiadomości Naywyższy, pełen pochlebnych wyrażen i szczególny wdzięczności NAYJAŚNIEJSZEGO MONARCHY ku Woysku, Reskrypt. Powszechna radość w mgnieniu okawszędy się rozlała i połączyła się z nayszczerszymi uczuciami serdecznego dziękczynienia dla NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA. Za powrotem z Koła do Cerkwi, tutejszy Soborny Protojerey, Jakób Merchelow, miał stosowną do uroczystości, krótką, lecz pełną mocy i uczuć, naukę. Po której odprawiono, za zdrowie JEGO CESARSKIEJ MOŚCI i całego NAYJAŚNIEJSZEGO DOMU JEGO, do Stwórcy, modły z przykłonieniem; a przy ogłoszeniu mnogich lat tutejsza artyllerya dawała ognia. Po czém processya w tymże porządku wróciła do domu Kancellaryi Woyskowej. Woyska przy tém czestowane były śniadaniem, a PP. Jenerałowie, Sztabi-Oficerowie i inna znakomitsza Szlachta Woyska Dońskiego, zaproszeni byli na obiad do domu Nakażnego Atamana, gdzie przy wznoszeniu toastów

za zdrowie NAYJAŚNIEJSZEGO CESARZA, NAYJAŚNIEJSZYCH CESARZOWYCH, Atamana wszystkich Woysk Kozackich, JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI NASLEDNIKA, i CAŁEGO NAYJAŚNIEJSZEGO CESARSKIEGO DOMU, powtarzano z dział wyrzwały.

Za jednomyślną zgodą Nakaźnego Atamana z Rządem Woyskowym, uchwalono wznieść w mieście Nowo-Czerkasku wspaniałą Cerkiew murywaną, pod tytułem *ś. Prawowiernego Xiążęcia Alexandra Newskiego*, i w tej świątyni, równie jak we wszystkich Cerkwiach Woyska Dońskiego, corocznie d. 2 października odczytywać Nayawyższy Reskrypt i zanosić do Boga, o nayałożdanie zdrowie JEGO CESARSKIEJ MOŚCI i CAŁEGO JEGO NAYJAŚNIEJSZEGO DOMU, modły z przykłonieniem.

Jenerał-Major *Kutejnikow* *zgi.*

RZECZY GRECKIE I TURECKIE.

(z Gazety St Petersburgskiej.)

Admirałowie *Codrington* i *Rigny* napisali przed rozpoczęciem działań wojennych następujący list do *Ibrahima* Baszy.

„W przystani *Navarinu* d. 22 września 1827. Gdy Wasza Wysokość zdajesz się mieć niejaką wątpliwość o zupełnem porozumieniu, jakie między trzema sprzymierzonymi Mocarstwami panuje, winieniem mu przeto oświadczyć, iż po udzieleniu mi przez Admirała *Codrington* listu, który miał zaszczyt napisać do Waszey Wysokości, w czasie, gdy cisza na morzu wstrzymała mnie o kilka mil żąd, uznaliśmy potrzebę przesłania Waszey Wysokości powtórney kopii tegoż listu w języku Francuzkim, przez nas obudwu podpisaney. Mamy zaszczyt uwiadomić Waszą Wysokość, iż, wskutek traktatu, zawartego w *Londynie* między Rossyą, Anglią i Francyą, Mocarstwa sprzymierzone zgodziły się na połączenie potęg awowej, w celu niedopuszczenia wszelkiego transportu woyska, broni i potrzeb wojennych, do jakiegokolwiek bądź części stałego lądu Greckiego. Środek ten został przedsięwzięty, równie dla interessu samego Wielkiego Sułtana, jako też dla korzyści wszystkich narodów prowadzących handel na Archipelagu; a Mocarstwa sprzymierzone użyły przezorności, tchnącej ludzkością, wysyłając znaczną potęgę, dla zapobieżenia wszelkiemu sprzeciwieniu się, ze strony dowódców Otomańskich, których opór nie tylko pociągnąłby za sobą własne ich zniszczenie, lecz nawet byłby szkodliwy interessom Wielkiego Sułtana. Równie bolesnem byłoby dla nas, jak dla naszych Monarchów, których wielkim celem jest przeszkodzenie rozlewowi krwi, gdybyśmy przytem zniewoleńni bydl mieli do użycia siły. Usilnie więc prosimy Waszey Wysokości, nie opierać się postanowieniu, którego uskutecznieniu nie zdołałbyś przeszkodzić; jest bowiem obowiązkiem naszym nie zostawić Waszey Wysokości żadney wątpliwości o tém, iż lubo pragniemy przez przełożenie położyć koniec tej okrutney wojnie, mamy jednak rozkaz, abyśmy użyli raczey ostateczności, jak zaniechali celu, dla którego się Monarchowie nasi połączyli. Jeśliby więc z tego powodu nastąpił choć jeden wystrzał działowy, przeciw banderom naszym, zrzuciłby zgubę flocie Otomańskiej. Niżej podpisani mają zaszczyt i t. d. (podpisano) *E. Codrington*, Vice-Admirał, dowódca potęgi morskiej Wielkiej Brytanii na morzu Śródziemnem. *N. de Rigny* Kontr-Admirał dowódca eskadry N. Króla Chrześcijańskiego.

TURCYA.

Od granic tureckich 8 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Pan *Eynard* doniósł pod d. 8 z. m. towarzystwom przyjaciół Greków, co następuje: „Flota Grecka spaliła w zatoce Lepantkiej 6 brygów Tureckich, i zabrała 3 statki przewozowe Austriackie. Jenerał *Church* wydał d. 22 września biuletyn, dziękując korpusowi Greckiemu pod dowództwem Jenerała *Koniopulo*, za zwycięstwo odniesione nad Turkami przy *Kafiari*. W tej bitwie Turcy ponieśli znaczną klęskę; między innymi, utracili 16 officerów piechoty, 2 officerów inżynierów i 3 chorągwie. Dnia 2 października bryg Angielski *Philomela* przywiózł do *Vostizza*

list od Admirała *Codrington*. Donosi w nim Jenerałowi *Church* i Lordowi *Cochrane*, iż w obecnych okolicznościach widzi potrzebę przeszkodzenia wyprawie Greckiej, zamierzonej przeciw Albanii. Seraskier znajduje się w *Zeytuni*, Albańczykowie jego domagają się blisko 5 milionów piastrów zaległego żołdu, i okropnie pustoszą Grecyą. Lud Grecki z wielkiem upragnieniem czeka przybycia Hrabiego *Capo d' Istra*. Zgromadzenie narodowe Greckie otrzymało od niego piekną odpowiedź na list, donoszący mu o mianowaniu.

Listy z *Zante* pod dniem 22 października, opisując wypadki przy *Navarinie*, dodają, iż spalono 45 statków przewozowych Austriackich, które w zatoce stały na kotwicy. *Ibrahim* miał wtedy znajdować się w górach Mestenii, aby był obecnym przy straceniu kilku Xięży Greckich i zajmował się postaniem kobiet i dzieci do Egiptu. Według innych listów z *Zante* pod dniem 25 października, dowiedziawszy się *Ibrahim* o wypadkach dnia 20 z. m. udał się ku *Koronu* i wszystkich Greków zabranych w niewolę i trzymanych w tém mieście od 15 miesięcy, nielitosciwie bez względu na wiek i płeć, stracić kazał. Xięży przybijano na krzyż i palono. Słychać, iż *Modon* jest już zajęty przez potęgę Mocarstw sprzymierzonych.

List z *Navarinu* pod dniem 22 października wyraża, iż niepodobna opisać radości ze spalania floty Turecko-Egipskiej. Szlachetny zapał ożywia ludzi, będących na eskadrach Mocarstw sprzymierzonych, którzy walczyli przeciw nieprzyjacielowi, a dzieje nie wystawiają przykładu tak chętny wzajemney pomocy. Rana Kapitana Francuzkiego, *Bretonniere*, nie jest wielką. Można mieć oraz nadzieję, iż raniony syn Admirała *Codrington* zostanie wyleczonym. Rzadko wypadkiem bitwy morskiej było zupełniejsze zniszczenie floty nieprzyjacielskiej. Pozostatym 40 statkom Tureckim zabroniono wypłynąć z portu *Navarinu*. Los ich będzie później rozstrzygnięty.

Stambuł dnia 25 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Jeżeli zważymy, że dziś, to jest w dniu nayaświeższych wiadomości, Porta już wiedziała i o kanonadzie Admirała *Codrington*, przy wyspie *Zante*, i o nagłym powrocie *Ibrahima* do *Navarinu*; i że mimo tego Posłowie nie opuścili tego miasta, nie można już dłużej wątpić, aby układy nie miały trwać ciągle, publicznie lub tajemnie, i zdaje się, że ich wypadek będzie spokojny.

Internuncyusz Austriacki, Baron *Ottenfels*, miał narady z Reis Effendim, i postrzegł w nim, jak mówią, cokolwiek chęci łagodniejszej. To pewna, że Porta aż dotąd zachowywała mileczenie względem początkowych wypadków pod *Navarinem*; nie uczyniła nawzajem żadnego nieprzyjacielskiego kroku, a ta okoliczność utwierdza to zdanie, iż wszystko się powinno w końcu załatwić w sposób nayspokojniejszy. Co do rozkazów, które, jak mówią, jakoby były wysłane d. 15 przez Tatara do *Ibrahima*, ażeby ten kończył swoje działania przeciw Grekom, nie można z czynnu tego, żadnego stanowczego wyprowadzić wniosku, tém bardziej, że Grecy sami nie zawiesili nieprzyjaznych kroków nieprzyjacielskich.

Żadna odmiana nie zaszła w stolicy tutejszej. Porta trzyma się ciągle swojego systematu, i dotąd nie uczyniła pojednawczego kroku. Rozkazy, posłane *Ibrahimowi* Baszy, mają być surowe, i obeymować zalecenie, aby, za przykładem dowódców w *Liwadyi*, przyymował także akta poddania się w *Morei*, dla prędszego przytłumienia powstania.

Słychać, iż Reis-Effendi udzielił Posłom Europejskim szczegółowy wykaz floty Turecko-Egipskiej w *Morei*, i wiadomość o zwycięstwie, które *Tahir* Basza miał odnieść nad Lordem *Cochrane*. Że zaś rapporta greckie nie nie wziankują o tém zwycięstwie tureckiem, zdaje się więc, iż jest zmyślane, dla pokrzepienia odwagi Muzułmanów.

Na przełożenie, uczynione przez admirała *Codrington*, Grecy zaniechali oblężenia wyspy

Scio; i wszelkie kroki nieprzyjacielskie w tamtej okolicy ustały.

FRANCYA.
Paryż dnia 9 listopada.
(Journal de St. Petersburg).

Czytamy w Monitorze, co następuje: „Ogłosiliśmy już postanowienie Królewskie, zwołujące kolegię wybierczą, tudzież podnoszące do godności parów, znakomite w różnym względzie osoby ze wszystkich departamentów.

„Pierwsze było niejako skutkiem systematu siedmioletniości, którym zastępując izby pięcioletnie, należało wszelką ostrożność zachować. Siedmioletniość miała za sobą wielkie powody polityczne, uznane od wszystkich ludzi rozsądnych. Ale ustawa, na której polegał poprzedni systemat tudzież wzrosła z niego przywileje, może się jeszcze nie dość były zatarły w naszych prawach i naszych obyczajach, tak, iż mądrość rządu widziała potrzebę złagodzenia niejako owego przejścia, z dozwolonej prawem pięcioletniości, do nowego kroku władzy prawodawczej, która posiedzenia izb przeciągnęła na lat siedm. Tym sposobem, siedmioletniość, nie obrażając ani przywilejów Monarszych, ani narodowych zwyczajów, powoli weydzie do ustaw naszych i obyczajów.

„Mówiąc tedy o zwołaniu zgromadzeń wybierczych, nie będziemy używać wyrazu *rozwiązania*, gdyż w języku dziennikarskim, więkze i mocniejsze przywiązują do niego znaczenie, niżeli w języku konstytucyj i postanowień. I w rzeczy samej, tenże *Monitor* ogłasza listę prezesów kolegialnych, z której się przekonujemy: że Rząd, przedstawiając ze swej strony, dawnych deputowanych do wyboru narodu, raczej wymaga po obywatelach rękojmi trwałości dla systematu zachowawczego, niżeli odmian, zawsze tak niebezpiecznych: jednak to bynajmniej nie przeszkadza pewnym zmianom, których i czas i wyobrażenia mogą wymagać w nowych stosunkach między deputowanymi a wyborcami. Objaśnienie więc tego środka znajduje się dostatecznie wyłuszczone w samémże prawie o wyborach, i we wspomnianej liście prezesów, aby go jeszcze potrzeba było bardziej rozwijać.

„Kilka ogólnych wyobrażeń, opartych na duchu naszych instytucyj, przekona wszystkich, umiających ocenić ważność parostwa, jak wiele zależało na rozprzestrzenieniu jego granic, a tém samém na wzmocnieniu jego przewagi.

„Konstytucja poznała i uświęciła niezaprzeczoność przywileju tronu, w dowolnem mianowaniu Parów Królestwa.

„Użycie tego przywileju mogą zawiesić lub złagodzić jedynie powody, zostawione własnemu zdaniu Monarchy. W Anglii, parostwo samo z siebie powstało; współczesne Tronowi potężne i liczne od początku, potrzebowało tylko dla utrzymania się, niejakich przyłączeń i zastępstw, które bardziej zwyczaj, niż prawa opisują. Przeciwnie we Francyi, Król, pierwszy położył węgielny kamień parostwa, i budowa ta powinna była coraz się wznosić; jakóż w rzeczy samej powstała pod ręką swojego założyciela.

„Aby ocenić ważność, albo potrzebę nowego mianowania parów, należy dobrze poznać różnicę, jaka zachodzi między Izba wybierczą, a dziedziczną.

„Izbę wybierczą całkiem mianuje naród; wpływ Królewski ogranicza się tu na mianowaniu prezesów kolegiów wybierczych, których obowiązkiem jest tylko zbierać głosy i podpisywać protokoły wyborów. Prawo oznacza ilość deputowanych; a po śmierci lub po oddaleniu się któregośkolwiek z członków, naród musi go natychmiast nowym zastąpić wyborem. Izba więc deputowanych jest zawsze zupełną, można powiedzieć zawsze młodą; czerpa bowiem, w swém peryodycznem odnowieniu, a jeszcze bardziej w swem rozwiązaniu, jeżeli tak się zdarzy, świeże niejako życie, świeżą młodość i czerstwość. Jest przeto Izba ta konstytucyjnie gminną, niezawisłą od osobistych zdań członków: gminną ze swego źródła i składu; gminną ze swojej najgłośniejszej

powinności, stanowienia i obrachowywania podatków, co jest najważniejszą rzeczą dla płacącego je narodu.

„Parów mianuje Król; liczba ich nie jest ograniczoną; Monarcha, po śmierci członków lub po wygaśnięciu rodziny, nie potrzebuje zapęłniać miejsc próżnych. Tak, naprzeciw wszystkim korzyściom, jakie ma za sobą Izba Deputowanych, będąc zawsze w całości, zawsze świeżą; Parowie mogą tylko postawić swoją dziedziczną niewzruszoność, która jest zarówno i przyczyną niedziałalności i zasadą siły.

„Wprawdzie konstytucja chciała nagrodzić tę niższość Izby Parów, co do liczby i korzyści położenia, przez prerogatywy i przywileje; ale, w wieku dzisiejszym, mniej, niż kiedy, we Francyi zaś mniej, niż gdziekolwiek, prerogatywy i przywileje znaczą siłę.

„Jest to błąd zanadto upowszechniony, że bogactwo kilku Parów, nareszcie wszystkich, jeżeli się podoba, przysparza siły tej instytucji. Bogactwo Lordów Angielskich jest feudalne albo polityczne, i przez to nadaje wpływy i znaczenie. Bogactwo Parów Francyi, nawet gruntów, może być tylko osobistém czyli domowém; zapewnia ono jedynie przyjemności życia, i rodzi tylko lub żądzę ich zachowania, lub obawę utraty.

„Zgromadzenia potężne przez bogactwa swych członków były te właśnie, gdzie mierność majątków była szczególną, a bogactwo wspólnem; i wiele przykładów dowiodły w całej Europie: że obywatele najzamożniejsi nie zawsze byli wiernymi zasadom monarchicznymi, ani gotowi do ofiar dla prawych tronów. Nawet we Francyi taki jest stan rzeczy i ducha, że bogactwo ruchome, łatwiejsze do rozporządzenia, jak bogactwa gruntowe, nierównie też więcej ma wpływu.

„W Anglii Izba Lordów w porównaniu z Izba Niższą ma takie znaczenie, któreby nawet bez niebezpieczeństwa zmniejszyć można, kiedy zważymy że izba niższa jest tam niejako córką parostwa, która wraz z rządem tak bardzo wpływa na wybory, gdzie Lordowie przedstawiają na członków swoich synów, swych braci, krewnych i klientów.

„Nie masz nic podobnego we Francyi. Izba Parów o dwie trzecie zaledwo jest wyższą od Izby Deputowanych i przy podwojonej ludności kraju, Izba nasza Deputowanych wynosi tylko dwie trzecie Izby Niższej Angielskiej; Izba zaś Parów wyrównywa ilości Lordów Angielskich.

„A tak siła oporu Izby Parów, zawierając się musi w liczbie członków, a nadewszystko w ich duchu. Prócz tego, Izba liczniejsza mniej może doświadczać wpływu stronnictw; jakieby w niej powstały: i ponieważ zawsze znaleźliby się członkowie obcy podziałom, i którzy mogliby uprzedzać niebezpieczeństwo tych podziałów.

„A gdy chcemy Izby liczać, to jedynie dla tego, że Izba prawodawcza, w kraju rozciąglą i ludnym, jak Francya, powinna być taką; ażeby gęściej swoje rozciągała po wszystkich częściach Królestwa, a nie w samej stolicy; ażeby tym sposobem sięgając miejsc wszystkich, i wszędzie obecna, mogła znać wszystkie potrzeby i wszędzie dawać rady i wzory tak obowiązków, jak uczyć dla Tronu. I jeżeli władza ludu wszędzie ma swych Deputowanych i obrońców, — przyzwolita, oczywiście, potrzebna, jest rzeczą, aby i władza Monarchiczna, miała swoich.

„Zapewne to nie dla dobra kilku rodzin zaprowadzone zostało Parostwo, ale dla obrony władzy Królewskiej i bezpieczeństwa kraju; dla tego, aby w potrzebie Rejencyi, małoletni następcy, znaleźli w potężnej i Monarchicznej Izbie, radę i wsparcie.

„Z natury rządu reprezentacyjnego wypływa, że Izba, mianowana przez lud, staje się coraz bardziej popularną. Potrzeba także, aby izba mianowana przez Króla posiadała całą moc, jaką jej konstytucja nadać pozwala. W Anglii możność władztwa zyskała o tyle, o ile tron ze swojej władzy utracił. We Francyi uszczerbek Tronu byłby całkiem na korzyść demokracji. Parostwo ograniczone małą liczbą rodzin, w porównaniu z ludnością narodu, wyglądałoby naksztalt *przywileju*.

rozszerzone, więcey odpowiadające ludności, jest instytucją: a właśnie instytucji Francya potrzebuje.

Przez rozkaz pod d. 3 b. m. Król Jmć mianował jenerał-poruczników: Vice-hrabiego *Castez* i Barona *de Campredon*, kawalarami: pierwszego, orderu ś. Ludwika, a drugiego, instytucji za zasługi wojskowe. Hrabia *Forbin des Issarts*, jenerał-porucznik, mianowany został kawalerem wielkiego krzyża legii honorowej.

Mianowani zostali komandorami orderu wojskowego ś. Ludwika, jenerał-porucznicy, wice-hrabowie: *Roguat* i *Vallin*; feldmarszałkowie: wice-hrabia *de Cheffontaines*, hrabia *d'Arbaud-Jouques* i margrabia *de Vidal*, jako też Baron *de Nedouche*, jenerał-porucznik dymisjowany.

Mianowani wielkimi urzędnikami orderu legii honorowej: jenerał-porucznicy, Baron *Henin*, wicehrabia *Decaux*, Baron *Berge* i baron *Janin* feldmarszałek.

— Donoszą, iż teraz budują w *Cherbourg* dwa okręty o trzech pomostach, i dwa okręty 100działowe o dwóch pomostach; mają one po 217 stóp długości, a 57 szerokości. Budują także tam wiele fregat i statków palnych, wielkich wymiarów. Trzy okręty, zostały w roku bieżącym spuszczone z warsztatu w tym porcie.

— Dwie płasko-rzeźby brązowe, zdobiące boki pomnika, wzniesionego na pamiątkę Ludwika XIV na placu zwycięstw, wystawują; jedna przeyscie *Renu*, a druga, ustanowienie orderu wojskowego ś. Ludwika. Napisy zdobiące podnoże posągu konnego, są następujące: Ze strony ławki:

Ludovico. decimo. quarto. maximo. inter. reges. magno. avitae. religionis. assertori. in bello. victoriarum. laude. regiae. majestatis. dignitate. nulli. secundo. sapientissimo. legum. emendatori. scientiarum. litterarum. bonarumque. artium. fautori. magnifico. meritorum. cujuscumque. generis. tum. aequo. arbitro. tum. splendido. remuneratori. monumentum. miraculis. in. omne. aevum. nobilitati.

Ze strony przeciwney:

Ludovicus. XVIII. victoriarum. monumentum. per. infanda. tempora. everso. ut. viri. immortalis. honores. instaurarentur. signum. aere. fundi. et. in. eadem. aerea. reponi. jussit. anno. MDCCCXXVI.

N I D E R L A N D Y.

Bruxella, dnia 5 listopada.

(Journal de St. Petersbourg.)

Miasto *Gandawa*, dla którego kanał *Ternezki* otwiera nowe źródło pomyślności, musi doświadczyć wielkich strat przez nowy kanał, który ma być otwarty pomiędzy *Tournai* a *Courtrai*, dla połączenia rzeki *Lys* ze *Skaldą*.

— Słychać, że twierdza *Menin* ma być odnowioną, i że roboty około niej będą poruczone jenerałowi *Gobelet*, dawniejszemu uczniowi szkoły politechnicznej francuskiej.

— W zamiarze zapobieżenia kontryfakcyi książek francuskich, stanowiących główną gałąź naszego księgarstwa, pierwsi drukarze i księgarze paryzcy, jako to: *F. Didot*, *Gosselin*, *Renouard*, *Treuttel* i *Wartz*, *Sautelet* i *Bachelier* połączyli się, dla uformowania w *Bruxelli* składu swoich edycy, z którego mają przadawać w cenie takiej, jak się sprzedają książki przedrukowane belgijskie. Słychać też o połączeniu się naszych celniejszych drukarzy, mających pracować przeciwko księgarzom francuskim. Podano do rządu petycję, dla wyjednania opieki nad przemysłem krajowym, jako też powiększenia opłat przywozowych, od książek francuskich. Jeden z naszych drukarzy, *P. Tarlier*, wydrukował w pierwszej połowie r. b.

318,615 woluminów, których wartość dochodzi 1,183, 315 fr.

— W *Luxemburgu* otworzono składkę na wybicie medalu, na pamiątkę zawarcia konkordatu.

— *Snycerz van Bruthels* uchodził za bardzo ubogiego: po jego śmierci, dziedzice znaleźli po nim jednó tylko stare łóżko i biórko jeszcze starsze. Już mieli zamiar zrzec się sukcesy, gdy dziecko, bawiące się w izbie, odkryło przypadkiem gitarę zakurzoną, której dla wielkiego ciężaru podnieść nie mogło. Wewnątrz tego instrumentu, nader mało obiecującego, znaleziono znaczną sumę w złocie, i przeszło szesnaście biletów bankowych kampanii *Wschodnio Indyjskiej*, każdy na 15,000, fun. szter. (w ogóle do 6 milionów rubli), od których za sześć nieleżały procenta. Sukcesorowie, byli wprzód bardzo ubodzy handlarze rybą i kamieniarze, a teraz wielką rolę grają w *Amszterdamie*.

— Dnia 14 —

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Onegday przejeżdżał tedy koniec austriacki, wysłany przed 6 dniami z *Wiednia*. Oświadczył iż wiezie bardzo ważne listy, które dnia 13 b. m. koniecznie w *Londynie* oddać powinien.

A N G L I A.

Londyn dnia 8 listopada.

(Journal de St. Petersbourg.)

Nowa linija telegraficzna, ustanowiona pomiędzy *Liverpool* a *Holyhead*, została otwarta d. 26 października; wszakże nie jest jeszcze zupełnie ukończoną. Na przesłanie wiadomości w przestrzeni 128 mil, potrzeba będzie pięciu minut. Porucznik *Watson*, który budował te telegrafy, ma zamiar zaprowadzić je także pomiędzy *Liverpool* a *Manchester*.

— Dziwną jest rzeczą, wyraża gazeta *Gonic*, że *Anglia*, dająca całej Europie przykład użycia machin zamiast ludzi, została pod względem następnym przewyższoną przez Królestwo *Wirtemberskie*. Rząd *Wirtemberski*, gdy postanowił otworzyć kanał, jeden ze znakomitych inżynierów, porobił rozmaite lemiesz, stosownie do natury gruntu, który trzeba było kopać, tak, iż za pomocą 8 lub 12 koni, kanał został wykopany, za połowę tego, co by kosztowali robotnicy. Okoliczność ta, tym bardziej zastanawia, że stosownie do rozległości, Królestwo *Wirtemberskie*, jest najludniejsze ze wszystkich krajów w Europie.

— Kopiąc niedawno w okolicach *Cheltenham*, odkryto rozwaliny *willi* rzymskiej, a w nich monety, urny i sprzęty gospodarskie.

— Prywatny mieszkaniec *Somerstowski*, otrzymał patent, za wynalezienie machiny, za pomocą której robi trzewiki, rękawiczki, szlafmice i inne rzeczy, ze skóry, z kawałków całkowitych, bez szwu żadnego.

— *William Pitt*, pierwszy minister i administrator wysp *Sandwichskich*, zakończył życie; statki, które były w porcie, natychmiast pospuśczały swoje bandery do pół masztu. Rejencya poruczona została niejakiemu *Bougia*, póki Król zupełnego nie dójdzie wieku; gdyż dopiero ma lat czternaście. Lękano się buntu ze strony naczelników, a okręt wojenny angielski *Blossom*, pootwierał był wszystkie swoje baterie; lecz żadney nie było zamieszki.

— Gazeta *Times* ogłosiła proklamacyą *Jose Antonio Paeza*, starszego naczelnika *Venezueli*, i t. d. wydaną do mieszkańców tej prowincyi, a datowaną z głównej kwatery w *Mucund*, dnia 16 lipca. Proklamacya ta dowodzi najlepszego porozumienia pomiędzy *Boliwarem* a jenerałem *Paez*.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler,

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 23 Listopada r. 1827 Roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н И Е.

Отъ Правленія Государственнаго Заемнаго Банка объявляюща, что въ ономъ продавался будетъ заложенное имѣніе Шамбелана Игнація Шипки; Витебской Губерніи Невельскаго повѣша въ деревняхъ: Уласковъ ревизскихъ мужеска 16, женска 13, Голубовъ мужеска 23, женска 21, Кисля мужеска 15, женска 15, Спанкъ мужеска 19, женска 16; и новорожденныхъ женска 1, Кузнецовъ мужеска 1 и женска 2 и того ревизскихъ мужеска 74, женска 67, и 1 новорожденная душа; имѣніе сіе оцѣнено по 10 лѣтней сложности годового дохода съ всемъ принадлежащимъ оному имуществомъ и землею въ 19,124 руб. Для чего имѣющъ бытъ назначены броки по истеченіи 6 недель отъ сего Объявленія.

Правитель Канцеляріи Яковъ Федоровъ.

2 Od Rządu Pożyczkowego Banku Państwa ogłasza się, iż w nim przedawać się będzie oddany na ewikcyą majątek Szambelana Ignacego Szyszki w Witebskiej gubernii w Newelskim powiecie we wsiach: *Ułaskowie* rewizyjnych męzkiey 16, żeńskiey 13, *Hołubowie* męzkiey 23, żeńskiey 21, *Kisiale* męzkiey 15, żeńskiey 15, *Stankie* męzkiey 19, żeńskiey 16, i nowonarodzonych żeńskiey 1, *Kuzniecowie* męzkiey 1, żeńskiey 2, w ogóle rewizyjnych męzkiey 74, żeńskiey 67 i 1 nowonarodzona dusza; majątek ten oceniony, w 10-letniej proporcji rocznego dochodu, ze wszelką należącą do niego własnością i ziemią 19,124 rubli. Do czego mają bydź naznaczone terminy, po upływie 6 tygodni od tego ogłoszenia.

Zarządzający Kancellaryą Jakób Fiedorow.

1 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Z przyczyny upływającego dnia 1 stycznia 1828 roku terminu kontraktu między Wileńską Izbą Skarbową a Wileńskim, żydem Orelm Kuperem na dzierżawę w mieście Wilnie czopowego z zagranicznymi trunkami poboru, zawartego, przeznaczony ten pobór na oddanie od 1-go stycznia 1828 roku w nową dzierżawę i dla odbycia w Wileńskiej Skarbowej Izbie targów przeznaczone terminy: 1szy 5, 2gi 7, i 3ci 9 następującego grudnia; a zatem życzący należec do tych targów, zechcą jawić się w Izbie Skarbowej na oznaczone terminy z prawnymi i dostatecznymi ewikcyami.

Dnia 19 listopada 1827 roku

Assessor Józef Szulc.

Sekretarz Kowalenok.

W obowiązkach Naczelnika Stołu Purzycki.

1 Szlachecka Ptu Oszmiańskiego Opieka nastąpiła w dniu 14 listopada idącego roku rezolucją w dziele Byszyńskich przez Pttwą Wileńską Opiekę rozbiieranym, a ku ostatecznemu rozpoznaniu do tutejszey nadesłanym, wzywa Sukcesorów zeszłego 6 p. Piotra Byszyńskiego Komornika na dzień 1 marca na 1828 roku z dowodami swojego petensorstwa i do osiągnięcia pozostałego spadku z tem zastrzeżeniem, że po upłynionym terminie niestawiający własney opieszalosci wynikłą stratę przypisać będą obowiązani. Datt r. 1827 listopada 19 dnia.

Ambroży Jankowski Marsz. Ptu. Oszm. Prezydujący w Dworzańskiey Opiece.

Sekretarz Wincenty Jakubowski.

Niżej własnoręcznie podpisana, za obligiem w dniu 10 maja 1827 r. we wszelkiej formie Prawa sporządzonym na sumę r. sr. sześćset N. 600, rękodaynie przez W. Dyonizego Szulca mnie zawinioną, na pewnośc oddania oney z Ewikcyą na wszelkich funduszach Debitora mianowicie na kamienicy w mieście Wilnie na Zarzeczcu położenie mającey, po rodzicach do sukscedowania niekwestyonowanego w schedzie spadley mając należną za opłatą istotnego waloru teyże summy z osoby mojej narzecz Guber. Sekretarza Grzegorza Zeytza walutę wyrażonego obligu wieczyscie przelałam. Zrzekłam się z tego względu następnego interessu, ażeby Publiczność interessować się mogąca wiedziała i w przypadku przypytujących się osób acz niesprawiedliwie niewiadomością tego niewymawiała się, przez ninieysze ogłasza 1827 r. mca gbra 18 dnia.

Franciszka Modzelewska.

Wolno drukować. Wilno. d. 22 listopada 1827 roku. Cenzor Norbert Jurgiewicz.

1 Niżej podpisany odpowiadając na Poszew przez W. Antoniego Grzymałę w Kuryerze Litewskim zamieszczony, podałem już do Akt Ziemskich Wileńskich oświadczenie, w którym tak bezzasadność pretensyi, jako też nie właściwe przed Sądem obcey Gubernii mnie zapozwanie, wykazałem i udowodniłem. A ponieważ Ziemstwo Wileńskie jest razem i Sądem Exdywizorskim względnie W. Grzymały i jego wierzycieli, wszyscy więc w tej mierze interessowani przychodząc do exdywizyi, znajdą w miejscu właściwem wiadomość, że nie W. Grzymale nie winien, lecz ówsem mam do jego pretensyi; gdy zaś pisma publiczne czynią wrażenia i na osobach względem interessu obcych, do których wiadomości Manifest mój wyżej pomieniony może niedódydzieć, niechcąc przeto zostawiać kogo bądź kolwiek w mylnym uprzedzeniu, przez ninieyszą awizacyą do Gazet podającą się całą Powszechność zawiadamiam: że za przelew wexlu Radziwiłłowskiego nie wziętem od W. Grzymały w gotowiznie ani grosza, lecz kontentowałem się jego obligiem na cz. zł. 3,000, za którym takż ani w kapitale ani w procentach żadney nieotrzymałem satysfakcyi, że wydałem wlewki bez regressu i nadto jeszcze wziętem od W. Grzymały assekuracyą już w razie straty, czy to części czy całości nabytego kapitału, żadney mieć do mnie pretensyi nie może. Cokolwiek więc spotkało nieraz pomieniony wexel, ja za nie nie odpowiadając, tym bardziej gdy pierwszy Departament Sądu Główn. Grodzień, uwolnił mnie od wszelkich zarzutów, względem adoptacyi tegoż wexlu czynionych. A chociaż mam niewątpliwe prawo dopomnieć się o sumę należną mnie za obligiem bez żadnych warunków wydanym, niechcąc atoli zysków z cudzey straty, pomienionego obligu i otrzymanego za onym dekretu w Grodzie Oszmiańskim, oraz uczynionej profuturo na kamienicy W. Grzymały w mieście Wilnie położoney tradycyi, dobrowolnie zrzekam się, zostawując tylko wolne dla siebie poszukiwanie za udziałnym i z oddzielnego źródła wynikłym obligiem, na sumą 2,650 rub. sr.

przez W. Grzymałę mnie wydany. Datt 1827 roku miesiąca listopada 21 dnia.

Jan Czaplejewski b. Sędzia Grodzki Wołkowys.

Wolno drukować. Wilno. 22 listopada 1827 r. Cenzor. Norbert Jurgiewicz.

2 Litewsko-Wileńska Skarbowa Izba w skutek postanowienia swego na ośnwie przedpisan wyższej Zwierzchności, zawiadamia, iż znajdujący się tej Gubernii w Upitskim Powiecie w mieście Poniewieżu Skarbowy młyn przeznaczony jest do oddania w arędowną tenutę na lat 12 z publiczney licytacji, odhywać się mającey w dniach 10, 11 i 12 miesiąca stycznia następnego 1828 roku; przeto życzący pomieniony młyn otrzymać w arędowną posessyą, raczą przybyć do teyże Izby na oznaczone terminu z prawnemi ewikcyami. Roku 1827 gbra 18 dnia. Sowieunik Kołkowski.

Naczelnik Stołu Justyu Zdzitowiecki.

2 Komitet budowniczy, przez Synod Litewski, na erekcyą kościoła Ewangelicko-Reformowanego w Wilnie ustanowiony, ogłasza ninieyszym: iż potrzebuje w znaczney ilości materyałow do fabryki, w miesiącu marcu następnego 1828 roku rozpocząć się mającey, jako to: cegły wielkiey ręki dobrze wypaloney, wapna, żwiru i kamieni; oraz różnych do tey fabryki rzemieślników, t. j. mularzy, cieśli, kopaczow i t. d. Życzący zatem dostarczyć takowych materyałow na czas oznaczony, a rzemieślnicy dla zajęcia się fabryczną robotą, zechcą przybyć z pewnemi i dostatecznemi ewikcyami do Komitetu budowniczego (który posiedzenia swe odhywa za Trocką bramą w domu Ewangelickow Reformowanych), dla targow dnia 5 i 7; a dla przetargow i zawarcia kontraktow 10 następnego msca decembra. Dat w Wilnie 1827 roku listopada 17 dnia.

Prezes Komitetu Stefan Cedrowski Major Woysk Rossyyskich.

Sekretarz Komitetu Marcinowski.

5 Od Podolskiej Magistratury Powszechney Opieki ninieyszym ogłasza się, iż należący do Radcy Dworn Mierzyjewskiego w mieście Uszycy dom murowany, przy którym na dziedzińcu jest izba ludzka, kuchnia i skład, naprzeciw jego stajnia i wozownia drewniana, w końcu stajni, sklep stary, naprzeciw samego domu na dziedzińcu łaźnia z dwóch izb i sieni składająca się, którey jedna połowa rozwalila się, dziedziniec kwadratowy, rozległości wzdłuż 25 a wszersz 28 sążni, oprowadzony dębowym częstokołem, który w wielu miejscach podgnił i opadł. Oprócz tego jest w nim: ogród i sad oprowadzony z jednej strony częstokołem a z drugiej płotem opłatanym, także w wielu miejscach opadłym, w sadzie jest studnia, ziemi pod niemi wzdłuż i wszersz po 50 sążni — 2 Sad nad rzeką Uszycą, oprowadzony z dwóch stron, to jest od rzeki i od ulicy starym częstokołem, ziemi pod nim wzdłuż 59 a wszersz 49 sążni — 3. Za ogrodem nad rzeką Dniestrem ziemi wzdłuż 116, a wszersz 45 sążni, na którey wybudowany Kordon dla straży, wozownia na skład rzeczy potrzebnych przy wysyłaniu spławow, także dwie izby dla maytkow i maystrow, a na pozostałej ziemi składają się dęby do spławu

należące dla czarnomorskiej floty — 4. Na tey ziemi winnica długości 24, a szerokości 21 sążni; będzie się sprzedawać w tey Magistraturze na uzyskanie długu Mierzyjewskiego, wynoszącego oprócz procentow 685 rub. assygn., we cztery miesiące od dnia późniejszego wydrukowania w gazetach obu stolic, oczem opublikowano będzie osobno.

Sekretarz Czarnucki.

5 Od Podolskiej Magistratury Powszechney Opieki ninieyszym ogłasza się, iż trzy domy należące do kupca Kamienieckiego żyda Mortki Limonczuka w mieście Kamieńcu, dwa na ulicy Piatnickiey a trzeci na Rzeznickiey położone, na uzyskanie przeterminowanego długu tey Magistraturze należnego, złotem 100 czer. zł., srebrem 2,174 rub. 29¹/₂ kop., i assygn. 1940 rub. oprócz procentow, będą się sprzedawać w tey Magistraturze we cztery miesiące od dnia późniejszego wydrukowania w gazetach obu stolic.

Sekretarz Czarnucki.

3. Od Podolskiej Magistratury Powszechney Opieki ninieyszym ogłasza się, iż oddany na ewikcyą i przeterminowany murowany dom Kamienieckiey obywatelki Zofii Herbikowskiej w mieście Kamieńcu położony, oceniony 5,000 rub. assygn. w samych niepalnych materyałach, będzie się sprzedawać w tey Magistraturze, na uzyskanie długu 700 rub. srebr. oprócz procentow, we cztery miesiące od dnia późniejszego wydrukowania w gazetach obu stolic.

Sekretarz Czarnucki.

5 Od Podolskiej Magistratury Powszechney Opieki ninieyszym ogłasza się, iż przeterminowany majątek obywatela Ignacego Rudzkiego, sto dusz płci męskiey włościan, w Proskurówskim powiecie w części wsi Zieloney, podług ostatney rewizyi znajdujących się, z żonami i dziećmi obojey płci, także z nowurodzonemi po rewizyi, stosunkowo ziemi i dalszych attyuncy, będzie się sprzedawać w tey Magistraturze na uzyskanie długu od Rudzkiego, wynoszącego, po opłacie, 1,500 czer. zł., we cztery miesiące od dnia późniejszego wydrukowania w gazetach obu stolic.

Sekretarz Czarnucki.

3 Od Mohilewskiej Magistratury Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niej sprzedawać się będzie z publicznego targu oddany na ewikcyą i przeterminowany majątek obywatela Józefa Floryana syna Malinowskiego, położony w Mohilewskiej Gubernii w Klimowieckim powiecie wsi: Hryszan 11, i Tichanicz 14 dusz płci męskiey, zapisanych do ostatney rewizyi, z urodzonymi po niej dziećmi, ze wszelką własnością, z ziemią i wszelkiem na niej zabudowaniem, oceniony w dziesięcioletniej proporcyi 2,500 rubli; życzący kupić zechcą przybyć do tey Magistratury dla targow na terminy: 1szy 27 lutego, 2gi 1, i 3ci 5 marca 1828 roku. Dnia 9 listopada 1827 roku.

Sekretarz Hołyński.

Kurs wileński na asygnaty od d. 22 listopada: r. sr., 3 r. 74¹/₂ k., czer. złoty nowy rub. 11 kop. 50; imperyal 37 r. 45 k.

Wilno dnia 25 Listopada r. 1827 Roku.

Ukazy Rządzącego Senatu.

O pozwoleniu obywatelom Gubernii Polskich, w zdarzeniu oddalenia się, oddawać dopełnienie zasiadania w Kommissyach Kwaternicznych, umocowanej od siebie osobie, ze stanu szlacheckiego.

Wedle Ukazu Jego CESARSKIEJ MOŚCI Rządzący Senat, słuchali raportu P. Zarządzającego Ministerium Spraw Wewnętrznych, iż Rządzący Senat, przesyłając do niego przy ukazie 24 grudnia 1826 roku sprawę, wynikłą na prośbę Gubernialnego Sekretarza Lebiedynskiego, skarżącego się na następów Xiecia Macieja Radziwiłła, za niedanie satysfakcyi Lebiedynskiemu, podczas zasiadania na miejscu Xiecia Radziwiłła w Berdyczowskiej Kwaternicznej Kommissyi, polecił przejrzyć wynikię z tego zdarzenia w 3cim Departamencie Senatu, pytanie: czy miał Xiążę Radziwiłł, który, jako właściciel miasta Berdyczewa, obowiązany był prezydować w tamecznej Kwaternicznej Kommissyi, prawo umocować na miejscu swoim drugiego do zasiadania w niej? Na skutek takiego polecenia Rządzącego Senatu, Zarządzający Ministerium Spraw Wewnętrznych, wziął sobie za obowiązek skomunikować się uprzednio w tym przedmiocie z Jego CESARSKĄ WYSOKOŚCIĄ CESARZEWICZEM I WIELKIM XIECIEM KONSTANTYM PAWŁOWICZEM. JEHO CESARSKA WYSOKOŚĆ raczył na to odpowiedzieć: 1, iż na mocy praw, stanowi szlacheckiemu pozwolono umocowywać w swojej sprawie pełnomocnych; 2, iż na ośnowie N a y w y ż e y potwierdzonych 25 czerwca 1808 roku prawideł, o sposobie pełnienia w miastach Rosyjskiego Państwa Kwaternicznej powinności, postanowiono, co się tyczy miast obywatelskich w Polskich guberniach, iż właściciel powinien być prezydentem w Kwaternicznej Kommissyi, i oprócz tego zasiadają w niej Deputaci każdej z miejskich gromad, nie wyłączając i stanu szlacheckiego, w mieście domy mającego, i 3, iż Zarządzający Wołyńską Gubernią w osobie Jenerała-Gubernatora, Radca Tajny Komburley, przy stanowieniu bytż prezydentem w Kwaternicznej Kommissyi, w daney tej Kommissyi 29 listopada 1808 roku instrukcyi, między innemi pozwolił: iż jeśli dokąd właściciel oddali się, wtedy miejsce prezydencyi chociaż zostaje niezajętym, lecz z drugimi przytomnymi Członkami zasiadać powinna umocowana od obywatela osoba ze stanu szlacheckiego. JEHO CESARSKA WYSOKOŚĆ, nie znajdując o tém w urzędzeniach zabronienia stanowi szlacheckiemu umocowywać na miejscu swoim pełnomocników w ogólności we wszystkich sprawach i osobistym ich w majątkach obowiązaniom się; a zatem biorąc na uwagę, iż obowiązek, włożony przez prawidła 1808 roku na właścicielow miast, prezydujących w Kwaternicznych Kommissyach, jest tego rodzaju obowiązkiem, który zupełnie niezależy od wyboru szlacheckiego zebrania, i na wypełnienie której prawidła, ustanowione o wypełnieniu obowiązków, obiorowi stanu szlacheckiego zostawionych, nie odnoszą się, mniemał zezwolić: iż rozrządzenie, ustanowione w 1808 roku w Wołyńskiej gubernii podczas stanowienia Kommissyi Kwaternicznej, aby w zdarzeniu oddalenia się właściciela z miasta, zasiadał w tej Kommissyi, razem z drugimi miejskimi Deputatami, umocowany od obywatela ze stanu szlacheckiego, nie jest przeciwnym urządzeniom, i że na tej ośnowie, może bytż podług wniosku JEHO WYSOKOŚCI pozwolono i innym właścicielom miast Polskich gubernii, w zdarzeniu ich oddalenia się, oddawać dopełnienie zasiadania w Kommissyach Kwaternicznych umocowanej od siebie osobie ze stanu szlacheckiego. Zgadając się zupełnie z taką w tym przedmiocie opinią JEHO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI, Zarządzający Ministerium Spraw Wewnętrznych przedstawiał o tém Rządzącemu Senatowi na rozpatrzenie. Roz-

kazali: Zgodnie z wyżej wyłożoną decyzją JEHO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZA I WIELKIEGO XIAŻĘCIA KONSTANTEGO PAWŁOWICZA i opinią Zarządzającego Ministerium spraw wewnętrznych, Rządzący Senat postanawia: na ośnowie uczynionego w 1808 roku w Gubernii Wołyńskiej w czasie stanowienia Kwaternicznej Kommissyi rozrządzenia, aby w zdarzeniu oddalenia się właściciela z miasta, zasiadał w tej Kommissyi razem z drugimi miejskimi Deputatami, umocowany od obywatela ze stanu szlacheckiego, dozwolić i innym właścicielom miast Polskich Gubernii, w zdarzeniu oddalenia się ich oddawać dopełnienie zasiadania w Kommissyach Kwaternicznych umocowanej od siebie osobie ze stanu szlacheckiego. O czém dla należytego w tém wypełnienia, zalecić od Senatu wszystkim Gubernialnym Rządom Polskich Gubernii przez Ukazy. Dnia 27 września 1827 roku. (Z Igo Departamentu).

O ponowieniu, ażeby szynkarze (судельны) domow trunkowych, na zastaw rzeczy, albo bez pieniędzy, nie sprzedawali wódki.

Wedle Ukazu JEHO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat słuchali dzieła z okoliczności zapytania: czyli mają prawo sprzedający wódkę przedawać na dług wódkę i przyjmować na zastaw rzeczy? Rozkazali: Ponieważ w artykule 91, Ustawy o wódce 1777 roku między innemi postanowiono: „Skarbowy szynkarz ze skarbowego trunkowego domu, który na wiarę, na zastaw, lub bez pieniędzy nie sprzedaje, albo do domow bez pieniędzy nie daje, albo do siebie bez pieniędzy nie bierze trunkow,” zgodnie więc z tém, wszystkim Gubernialnym i Obwodowym Rządom zalecić zrobić natychmiast rozrządzenie, o naysciślejszem w odkupach przestrzeganiu, aby szynkarze domow trunkowych, pod żadnym pozorem nie sprzedawali wódki na zastaw rzeczy. O czém postać Ukazy, i również przez Ukazy uwiadomić Wojennych Jenerała-Gubernatorów, Jenerała-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów zarządzających sprawami cywilnymi, i P. Ministra Skarbu, również dać wiedzieć Woyskowym Kancelaryom Dońskiego i Czarnomorskiego Woyska; a zaś do Nayswiętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentow i do Powszechnych ich Zebrań, przestać uwiadomienia. Października 21 dnia 1827 roku (z Igo Departamentu.)

O nieuzyskiwaniu poszlin od ruchomych majątkow, przechodzących za testamentami, pomimo bliższych sukcesorow, do drugich osob.

Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentow słuchali przełożony przez Ministra Sprawiedliwości, P. Jenerała piechoty i Kawalera Xiążęcia Dymitra Iwanowicza Lobanowa-Rostowskiego, dla należytego wypełnienia Opinii Rady Państwa, następującej treści: „Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy доклад Powszechnego Zebrania Sanktpetersburskich Departamentow Rządzącego Senatu, o poszlinach od ruchomych majątkow, przechodzących za testamentami, pomimo bliższych sukcesorow do drugich osob, przez opinię postanawia: ażeby wieczystych poszlin od ruchomych majątkow, przechodzących pomimo bliższych sukcesorow, do drugich osob, nie uzyskiwać, a tak okoliczność tę zostawić na dawniejszem prawie.” Na tej opinii napisano: „JEHO CESARSKA MOŚĆ nastąpiła opinia na Powszechném Zebraniu Rady Państwa, o nieuzyskiwaniu poszlin od ruchomych majątkow, przechodzących pomimo bliższych sukcesorow do drugich osob, N a y w y ż e y potwierdzić raczył i rozkazał wypełnić.” Podpisał: Prezydent Rady Państwa Hrabia W. Koczubey. 1 październik.

nika 1827. I zrobionej sprawki. Rozkazali: o tey Naywyżey potwierdzonej opinii Rady Państwa posłać do wszystkich Mieysc Urzędowych i osob, dla należytego wypełnienia, ukazy; a zaś do Najswiętszego Rządzącego Synodu, do Sanktpetersburskich i Moskiewskich Rządzącego Senatu Departamentow i do Powszechnego Moskiewskich Departamentow Zebrania posłać uwiadomienia. Października 21 dnia 1827 roku. (Z Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentow).

O niedozwoleniu żydom iść do Syberyi za swemi żonami, wysyłanemi tam na zaludnienie.

Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu pierwszych trzech Departamentow słuchali: *naprzd*, przełożony przez Ministra Sprawiedliwości, P. Jenerała piechoty i Kawalera Xiążęcia Dymitra Iwanowicza Łobanowa-Rostowskiego dla należytego wypełnienia kopii z opinii Rady Państwa następującej treści: „Rada Państwa na Powszechném Zebraniu, po wysłuchaniu Naywyższego JEGO CESARSKIEY MOŚCI rozkazu, zawartego w memoryale Rady Państwa, o rozstrzygnięciu pytania: czy można pozwolić żydom iść do Syberyi za swemi żonami, tam wysyłanemi, albo nie? *przez opinią postanawia*: iż nie należy pozwalać żydom iść do Syberyi za swemi żonami, wysyłanemi tam na zaludnienie.” Na tey opinii napisano: „JEGO CESARSKA MOŚĆ nastąpiła opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa, o niedozwoleniu żydom iść na Syberyę za swemi żonami wysyłanemi tam na zaludnienie, Naywyżey potwierdził raczył i rozkazał wypełnić.” Podpisał: *Prezydent Rady Państwa Hrabia W. Kozubey*. 1go października 1827 roku. I powtóre, sprawki. Rozkazali: o wyżey wyłożoney Naywyżey potwierdzonej opinii Rady Państwa posłać do wszystkich mieysc Urzędowych i osob, dla należytego do kogo co z nich należęć będzie wiadomości i wypełnienia, ukazy; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu, do Sanktpetersburskich i Moskiewskich Rządzącego Senatu Departamentow i do Powszechnego Moskiewskich Departamentow Zebrania, przesać uwiadomienia. Października 22 dnia 1827 roku. (Z Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentow.)

O wydaniu dłużnikom kasy Zachowawczej, oprócz położonych po 200 i po 150 rubli, jeszcze po 50 rubli w zamian kopii ze świadectw, wydawanych dla złożenia w ewikcyi na dozwolone dostawy i podłady.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI Rządzący Senat słuchali przełożenia byłego Ministra Sprawiedliwości P. Jenerała piechoty i Kawalera Xiążęcia Dymitra Iwanowicza Łobanowa-Rostowskiego, iż P. Rzeczywisty Tajny Radca Sabłukow, z poruczenia Rady Opiekunczej Sanktpetersburskiej przesał do niego w autentyku Naywyżey potwierdzoną dnia 11 terażniejszego października przez JEGO CESARSKĄ MOŚĆ zapiskę przez JEY CESARSKĄ MOŚĆ CESARZOWĄ MARYJĘ FEDOROWNĄ podaną, o wydaniu dłużnikom kasy Zachowawczej, oprócz położonego po 200 i 150 rubli na duszę, jeszcze po 50 rubli w zamian kopii ze świadectw, wydawanych dla złożenia w ewikcyi na dozwolone dostawy i podłady, i Naywyżey potwierdzoną formę inwentarzow majątkow, które powinien złożyć dłużnik, proszący naddatkowey pożyczki. P. Minister Sprawiedliwości pomienioną Naywyżey potwierdzoną zapiskę i formę przełożył Rządzącemu Senatowi, dla zrobienia z jego strony należytych rozrządzeń. Rozkazali: Pomienione Naywyżey potwierdzone przez JEGO CESARSKĄ MOŚĆ zapiskę o wydaniu dłużnikom kasy Zachowawczej, oprócz położonych po 200 i 150 rubli na duszę, jeszcze po 50 rubli w zamian kopii ze świadectw, wydawanych dla złożenia w ewikcyi na dozwolone dostawy i podłady i formy inwentarzow majątkow, które powinien podać dłużnik, proszący dodatkowey pożyczki, po

wydrukowaniu w Senackiey Typografii potrzebney liczby exemplarzy, rozesać dla opublikowania ku wiadomości i należytemu, do kogo należęć będzie, wypełnieniu, do wszystkich Gubernialnych i Obwodowych Rządow, do Izby Cywilnych, Głównych i Jeneralnych Sądow, mieysc Urzędowych, PP. Ministrów, Wojennych Jenerał-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów zarządzających sprawami cywilnemi i Cywilnych Gubernatorow przy ukazach; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu, i do wszystkich S. Petersburgskich i Moskiewskich Departamentow Senatu przy uwiadomieniach. Października 24 dnia 1827 roku (Z 1go Departamentu).

Naywyżey potwierdzona zapiska JEY CESARSKIEY MOŚCI CESARZOWEY MARYI FEDOROWNY.

Marszałek Dworu Naryszkin, w imieniu swoim i brata, prosi o Moję pozwolenie, ażeby długi ich oycy, zmarłego Ober-Kamerhera Naryszkina, z Rady Opiekunczej przenieść do Pożyczkowego Banku Państwa, z kąd za zezwoleniem WASZEY CESARSKIEY MOŚCI naznaczona dla nich w tem zdarzeniu pożyczka z dodatkiem, w porównaniu do ogólnego Postanowienia po 50 rubli na duszę. A że podług ustaw Zachowawczey Kasy pozwolono dłużnikom opłacać swoje długi przed nadejściem terminow, nie można więc odmówić PP. Naryszkinom przeniesienia ich długow z Opiekunczej Rady do Banku Pożyczkowego, z utrzymaniem od tego ostatniego ich opłaty, chociaż tym sposobem bardzo już uciążliwie nagromadzenie się summ w Kassie Zachowawczey, powiększy się jeszcze więcey, niżeli dwoma millionami rubli. Lecz wzięwszy w tym przypadku na uwagę, iż z liczby proszących niekiedy dodatkowych po 50 rubli na duszę, zamiast wydawanych kopii ze świadectw dla ewikcyi majątkow na dozwolone podłady, mogą się zdarzyć taey, których majątki podług swojego stanu i mieyscowych wygod tak są pewne, iż w żadnym przypadku niema wątpliwości w odebraniu pożyczoney summy z dodatkiem, Ja nam pobudkę przedstawić do uwagi WASZEY CESARSKIEY MOŚCI, azali niepodobna się zezwolić na wydawanie dłużnikom Zachowawczey Kasy, wyżey pomienione dodatkowe po 50 rubli na duszę na osnowie następującej:

1) Dłużnik, oddawszy na ewikcyę albo nawiązo oddając swój majątek, który zamiast kopii ze świadectwa Izby Cywilney, dla oddania tegoż majątku na ewikcyę na dozwolone podłady, chce wziąć dodatkowych, oprócz zwyczajnego położenia, po 50 rubli na duszę, powinien, oprócz zwyczajnego świadectwa Izby Cywilney o dostateczności majątku na ewikcyi, podać jeszcze inwentarz stanu majątku, podług przyłączoney tu formy, poświadczony o wierności podania podpisem Powiatowego Marszałka, za jego pieczęcią i sznurem i dwóch sąsiadujących szlachty, potwierdzony podpisem Marszałka Gubernialnego i z nadpisem Cywilnego Gubernatora, iż on poczytuje podanie za wierne i powodow do powątpiewania nie ma.

2.) Po przejrzeniu tego inwentarza i po zrobieniu sprawki, czy nie zaszyły na majątek, po ewikcyi, jakiegokolwiek zaprzeczenia za skarbowe ni albo prywatne iskami, i czy nie liczą się na nim skarbowe niedoimki, Rada Opiekuncza podaje Mi przez doktad swoją opinią, czy można proszącemu wydać dodatek po 50 rubli na duszę albo nie, z wyjaśnieniem przyczyn.

3.) Po nastąley Mojej rezolucyi na wydanie dodatku, odbywa się on na osnowie ogólnych 24roletnich pożyczek, na tenże 24roletni termin, z pobieraniem premii i z wniesieniem na końcu każdego roku po 8 od sta od pożyczoney summy, na opłatę kapitału i procentow.

4.) Postanowienie to o dodatku rozciąga się i na nieakuratnych dłużników, którzy jeszcze nie dopuścili do zapotrzebowania inwentowania oddanego na ewikcyą majątku; a ci dłużnicy, którzy pomimo wszelkich ulg, nieakuratnością swoją w opłacie długu, doprowadzili Radę Opiekunczą do żądania inwentowania oddanego na ewikcyą majątku, nie mogą korzystać z dodatkowej pożyczki; ponieważ okazawszy się do tego stopnia nieakuratnym podług ogólnej pożyczki, niedaje żadnej nadziei, aby był akuratszy po powiększeniu długu przez dodatkową pożyczkę.

5.) Rozumie się, iż równie niemogą korzystać z dodatkowej pożyczki ci dłużnicy, którzy nie mają prawa na wzięcie kopii ze świadectw, a mianowicie, pożyczający srebrną monetą, i obywatele Białoruskich gubernii, którzy przemienili ewikcyą majątków swoich na termin 24roletni za uprzedniami świadectwami bez wyłączenia zmarłych.

6.) Dłużnikowi, który otrzymał kopię ze świadectwa dla oddania na ewikcyą majątków na dozwolone podradę, dozwala się za zwróceniem tej kopii i za podaniem przepisanego w iszym artykule inwentarza o stanie majątku, prosić o wydanie dodatkowej summy; również każdemu, który otrzymał dodatkową pożyczkę, pozwala się, po wniesieniu onej na powrót z procentami, prosić o wydanie kopii ze świadectwa, lecz w tym przypadku nie ma on prawa żądać powrotu zatrzymanego przy wydaniu dodatku premium.

7.) Ponieważ i dodatkowa pożyczka zabezpiecza się na tymże samym majątku, który oddany był na ewikcyą głównej pożyczki, w zdarzeniu wieg nieakuratności w opłacie kapitału i procentów od dodatku, cały majątek podlega inwentowaniu i sprzedaży, zupełnie tak, jak w głównej pożyczce.

Na to postanowienie proszę WASZEY CESARSKIEY MOŚCI zezwolenia, z tem, iż po jego nastaniu, można PP. Naryszkinom i Jenerał-Majorowi Andrejewskiemu, którym na wydanie dodatkowych po 50 rubli na duszę z Banku Pożyczkowego, oświadczone już WASZEY CESARSKIEY MOŚCI zezwolenia, dozwolić korzystać, jeśliby oni chcieli, z takowego dodatku z Zachowawczyey

Kassy, zamiast przeyscia ich długu do Banku Pożyczkowego Państwa.

Na autentyku własną JEY CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano: MARYA.

A pod tym własną JEY CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano:

Zupełnie zgadzam się z przełożeniem WASZEY CESARSKIEY MOŚCI.

w Sanktpetersburgu
12 października 1827.

NIKOLAY.

Forma inwentarza majątku dłużnika, proszącego o dodatkową pożyczkę po 50 rubli na duszę.

Takiey to gubernii, powiatu, tyle-to dusz.

Ziemi w jednym obrębie lub w szachownicznym (шпечном) posiadaniu.

Oromey ————— tyle to dziesięcin.

Sianożęci —————

Nieprzydatney —————

Lasu takiego gatunku.

Budowlowego —————

Opałowego —————

Pansczyzna (мрл) na rolnictwie albo czynszu ————— taka.

Ilość corocznego wysiewu.

Przemysł włóscian ————— w czym zawiera się?

Sposobi wygody odbytu wyrobów i produktow.

Jeziora i rzeki, jeżeli są, i z nich korzyści.

(Spław, rybne tonie).

Dworne zabudowanie.

Fabryki jakie?

Dochod z nich po odtrąceniu wszystkich rozchodow.

Zakłady (заводы), jakie?

Dochod z nich po odtrąceniu wszystkich rozchodow.

Podpis obywatela.

Zapewnienie Marszałka Powiatowego i dwóch szlachty,

i potwierdzenie Marszałka Gubernialnego.

Nadpis Cywilnego Gubernatora, iż poczytuje pokazanie godnym wiary, i przyczyn do powątpiewania nie ma.

Na autentyku napisano: Radca Tajny Grzegorz Wiltamow.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Buchariski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Отъ Правленія Государственнаго Заемнаго Банка объявляемъ, что въ ономъ продаванъ будеть заложённое имённе Шамбелана Игнатія Шишки; Вишеской Губернии Невельскаго повѣша въ деревняхъ: Уласковъ ревизскихъ мужеска 16, женска 13, Голубовъ мужеска 23, женска 21, Кисалъ мужеска 15, женска 15, Станкъ мужеска 19, женска 16, и новорождённыхъ женска 1, Кузнецовъ мужеска 1 и женска 2 и шого ревизскихъ мужеска 74, женска 67, и 1 новорождённая душа; имённе сіе оцѣнено по 10 алтшей сложности годоваго дохода со всѣмъ принадлежащимъ оному имуществомъ и землею въ 19,124 руб. Для чего имённе быши назначены сроки по истеченіи 6 недель отъ сего Объявленія.

Правитель Канцеляріи Яковъ Федоровъ.

5 Od Rządu Pożyczkowego Banku Państwa ogłasza się, iż w nim przedawać się będzie oddany na ewikcyą majątek Szambelana Ignacego Szyszki w Witebskiej gubernii w Newelskim powiecie we wsiach: *Utaskowie* rewizyjnych męzkicy 16, żeńskicy 13, *Hołubowie* męzkicy 23, żeńskicy 21, *Kisiale* męzkicy 15, żeńskicy 15, *Stankie* męzkicy 19, żeńskicy 16, i nowonarodzonych żeńskicy 1, *Kuzniecowie* męzkicy 1, żeńskicy 2, w ogóle rewizyjnych męzkicy 74,

żeńskicy 67 i 1 nowonarodzona dusza; majątek ten oceniony, w 10cioletniej proporeyi rocznego dochodu, ze wszelką należącą do niego własnością i ziemią 19,124 rubli. Do czego mają być naznaczone terminy, po upływie 6 tygodni od tego ogłoszenia.

Zarządzający Kancellaryą Jakób Fiedorow.

2 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Z przyczyny upływającego dnia 1 stycznia 1828 roku terminu kontraktu między Wileńską Izłą Skarbową a Wileńskim żydem Orelm Kupercem na dzierżawę w mieście Wilnie czopowego z zagranicznymi trunkami poboru, zawartego, przeznaczony ten pobor na oddanie od 1go stycznia 1828 roku w nową dzierżawę i dla odbycia w Wileńskiej Skarbowey Izbie targow przeznaczone terminy: 1szy 5, 2gi 7, i 3ci 9 następującego grudnia; a zatem życzący należeć do tych targow, zechcą jawić się w Izbie Skarbowey na oznaczone terminy z prawnymi i dostatecznymi ewikcyami.

Dnia 19 listopada 1827 roku

Assesor Józef Szulc.

Sekretarz Kowalenok.

W obowiązku Naczelnika Stołu Purzycki.

2 Szlachecka Ptu Oszmiańskiego Opieka na-
stała w dniu 14 listopada idącego roku rezolu-
cją w dziele Byszyńskich przez Pttwą Wileń-
ską Opiekę rozbieżnym, a ku ostatecznemu roz-
poznaniu do tutejszey nadesłanym, wzywa Su-
kcesorów zeszłego ś. p. Piotra Byszyńskiego
Komornika na dzień 1 marca następującego
1828 roku z dowodami swojego petensorstwa i
do osiągnięcia pozostałego spadku z tem za-
strzeżeniem, że po upłynionym terminie niesta-
wiający własney opieszałości wyuiłłą stratę
przypisać będą obowiązani. Datt r. 1827 li-
stopada 19 dnia.

Ambroży Jankowski Marsz. Ptu. Oszm. Prezy-
dujący w Dworżańskiej Opiece.

Sekretarz Wincenty Jakubowski.

5 Litewsko-Wileńska Skarbowa Izba w
skutek postanowienia swego na ośnwie przed-
pisań wyższej Zwierzchności, zawiadamia, iż
znajdujący się tej Gubernii w Upitskim Powie-
cie w mieście Poniewieżu Skarbowy młyn prze-
znaczony jest do oddania w arędowną tenutę
na lat 12 z publiczney licytacji, odhywać się
mającey w dniach 10, 11 i 12 miesiąca stycz-
nia następnego 1828 roku; przeto życzący po-
mieniony młyn otrzymać w arędowną posse-
sya, raczą przybyć do teyże Izby na oznaczone
termina z prawnymi ewikcyami. Roku 1827
gbra 18 dnia. Sowieitnik Kołkowski.

Naczelnik Stołu Justyn Zdzitowiecki.

3 Komitet budowniczy, przez Synod Li-
tewski, na erekcyą kościoła Ewangelicko-Refor-
mowanego w Wilnie ustanowiony, ogłasza ni-
niejszém: iż potrzebuje w znaczney ilości ma-
teryałów do fabryki, w miesiącu marcu nastę-
pującego 1828 roku rozpocząć się mającey, ja-
ko to: cegły wielkiej ręki dobrze wypaloney,
wapna, żwiru i kamieni; oraz różnych do tey fa-
bryki rzemieślników, t. j. mularzy, cieśli, kopa-
czowi t. d. Życzący zatem dostarczyć takowych
materyałów na czas oznaczony, a rzemieślnicy
dla zajęcia się fabryczną robotą, zechcą przy-
być z pewnymi i dostatecznymi ewikcyami do
Komitetu budowniczego (który posiedzenia swe
odbywa za Trocką bramą w domu Ewangelik-
ow Reformowanych), dla targow dnia 5 i 7;
a dla przetargow i zawarcia kontraktow 10
następującego msca decembra. Dat w Wilnie
1827 roku listopada 17 dnia.

Prezes Komitetu Stefan Cedrowski Major
Woysk Rossyyskich.

Sekretarz Komitetu Marcinowski.

1 Zgubiona przez wileńskiego obywatela
Starozakonnego Mowszy Szmuyłowicza Markil-
sa ćwiartka biletu na piątą klasę Warszaw-
skiej 32 loteryi pod N. 20,730 za podpisem
W. Auera kupca i gildy, kto takową znajdzie
zechce się zgłosić do mnie niżej podpisanego
mieszkającego w domu W. Andrzejewskiego N.
1372, i takowy bilet zwrócić, gdyż za onym
wygranej nieodbierze.

Mowsza Szmuyłowicz Malkils.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

5 Sąd Ziemski Ptu Wileńskiego zawiada-
mia wszystkich kredytorów i pretensorów JP.
Antoniego Grzymały, iżby oni z dowodami na-
leżność ich probującymi, w Sądzie niniejszym
porządkiem prawami przepisany jawili się,
gdyż takową sprawę jako po ułatwieniu wła-
ściwych rodzajowi sprawy dylacyow, oczywiście
rozsądzić postanowił, i że na pretensye niesta-
wiających kredytorow i pretensorow ammissya
uzna, przez trzykrotną awizacyą ostrzega. Roku
1827 listopada 16 dnia.

Prezydent Gasper Hornowski.

Sędzia Stanisław Drzewicki.

Sędzia Alojzy Malecki.

2 Niżej podpisany odpowiadając na Po-
zew przez W. Antoniego Grzymałę w Kurye-
rze Litewskim zamieszczony, podałem już do
Akt Ziemskich Wileńskich oświadczenie, w któ-
rém tak bezzasadność pretensyi, jako też nie
właściwe przed Sąd obcey Gubernii mnie za-
pozwanie, wykazałem i udowodniłem. A po-
nieważ Ziemstwo Wileńskie jest razem i Są-
dem Exdywizorskim względnie W. Grzymały
i jego wierzycieli, wszyscy więc w tey mierze
interessowani przychodząc do exdywizyi, znaj-
dą w mieyscu właściwém wiadomość, że nie
W. Grzymale nie winien, lecz owszem mam
do jego pretensye; gdy zaś pisma publiczne czy-
nią wrażenia i na osobach względem interessu
obcych, do których wiadomości Manifest mój
wyż pomieniony może niedódydzie, niechcąc
przeto zostawiać kogo bądź kolwiek w mylném
uprzedzeniu, przez niniejszą awizacyą do Ga-
zet podającą się całą Powszechność zawiada-
miam: że za przelew wexlu Radziwiłowskiego
nie wziętem od W. Grzymały w gotowiznie ani
grosza, lecz kontentowałem się jego obligiem
na ezer. zł. 3,000, za którym takż ani w kapitale
ani w procentach żadney nieotrzymałem satys-
fakcyi, że wydałem wlewki bez regressu i nad-
to jeszcze wziętem od W. Grzymały assekura-
cyą iż w razie straty, czy to części czy całości
nabytego kapitału, żadney mieć do mnie pre-
tensyi nie może. Cokolwiek więc spotkało
nieraz pomieniony wexel, ja za nie nie odpo-
wiadam, tym bardziej gdy pierwszy Departa-
ment Sądu Główn. Grodzień, uwolnił mnie od
wszelkich zarzutów względem adoptacyi tegoż
wexlu czynionych. A chociaż mam niewąt-
pliwe prawo dopomnieć się o sumę należną
mnie za obligiem bez żadnych warunkow wy-
danym, niechcąc atoli zysków z cudzey straty,
pomienionego obligu i otrzymanego za onym de-
kretu w Grodzie Oszmiańskim, oraz uczynioney
profuturo na kamienicy W. Grzymały w mieście
Wilnie położoney tradycyi, dobrowolnie zrze-
kam się, zostawując tylko wolne dla siebie po-
szukiwanie za udziałnym i z oddzielnego źródła
wynikłym obligiem, na summa 2,650 rub. sr.
przez W. Grzymałę mnie wydanym. Datt 1827
roku miesiąca listopada 21 dnia.

Jan Czaplejewski b. Sędzia Grodzki Wołkowys.

Wolno drukować. Wilno. 22 listopada

1827 r. Cenzor. Norbert Jurgiewicz.

Obserwacje meteorologi- czne.	Czas obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	W i a t r y.	Odmiana w powiet.
	d. 23 goda. 2 wiecz	27 cal. 0.0 lin.	— 3 stopni	Zachodni	Pochmurno
	d. 24 — — —	27 — 3.2 —	— 4,25 — —	Poludniowy	Pochmurno
	d. 25 godz. 7 zrana.	26 — 10,6 —	+ 0,25 — —	Poludniowy	Odwilż